

XX.

MARATÓN
PRACUJÍCÍCH OSTRAVSKA

O b s a h

Úvodem	3
Maratón	5
Začátky vytrvalostních běhů	6
I. Slezský Maratón 31 km	7
★	
II. Slezský Maratón 42 200 m	8
★	
Napříč Vítkovicemi	9
★	
100 km na dráze	10
★	
Liga 100	11
Maratón budovatelů Ostravska	13
Vám na cestu... — Slávek Mozga	14
Jak se zrodil maratón budovatelů Ostravska	15
Slib závodníků	18
Na tratích ostravských maratónů	19
Perličky z maratónu...	22
Na koho rádi vzpomínáme	23
Co řekli...	28
Pět nejlepších...	29
Čestná listina vítězů	33
Vzpomínají...	34
Obrazová část	39

ÚVODEM

Dvacátý jubilejní ročník Maratónu pracujících Ostravska jsme připravovali v roce konání XVI. sjezdu KSČ, v roce 60. výročí založení KSČ a FDTJ a voleb do zastupitelských sborů. Jsme přesvědčení o tom, že v souladu s dalším rozvojem naší společnosti bude příznivě ovlivňován také další život naší tělovýchovné organizace.

U příležitosti konání dvacátého ročníku Maratónu pracujících Ostravska předkládáme široké sportovní veřejnosti stručnou publikaci o začátcích vytrvalostních běhů na Ostravsku a historii ostravských maratónů. Nemáme většího přání, než aby tato publikace byla vřelě přijata a splnila svoje poslání.

Historie ostravského maratónu dokazuje, že v podmínkách naší socialistické společnosti byla to etapa úspěšná. Zúčastňují se ho vytrvalci z celé naší vlasti a od roku 1973 také maratónci z PLR, NDR, MLR, Kanady a Jugoslávie.

Maratón... přehlídka vůle, neobyčejného sportovního odhodlání, rozvoje psychických a fyzických sil schopnosti člověka. Čeká je vždy dlouhá cesta... asphalt, kámen, dlažba a prach snoubený s únavou. Co je žene vpřed? Radost, vnitřní uspokojení, potěšení z běhu, nebo vítězství nad sebou samým?

Každý z nás dovede ocenit výkony maratónců, a jestliže je půjdeme na trať pozdravit, pak přispějeme ke zdaru XX. ročníku ostravského maratónu, jímž si opět Ostrava vyslouží pověst dobrého pořadatele.

Nejen jména startujících, ale také všech, kteří se přičiňují o hladký a úspěšný průběh závodu, tvoří historii ostravských maratónů. Byl by to dlouhý seznam dobrovolných pracovníků, závodů, podniků a různých institucí, bez jejichž pomoci bychom závod neuskutečnili.

Všem, kteří se podíleli na dvacetileté historii ostravského maratónu, patří naše úcta a dík. Mnozí z nich se již letošního ročníku nedožili.

Nechť naše stručná historie slouží k dalšímu masovému rozvoji atletiky tak, jak jí obětavě a nezištně sloužili a dosud slouží desítky a stovky jmenovaných i nejmenovaných závodníků a organizátorů.

**ATLETICKÝ SVAZ MĚV ČSTV
OSTRAVA**

Marathón je osada ve východním Řecku u Egejského moře, kde v září roku 490 před n. l. byla vybojována bitva, v níž Řekové pod vedením Miltiada zvítězili nad silným perským vojskem. Bylo to jedno z nejslavnějších řeckých vítězství. Na tomto bojišti dodnes stojí mohyla s nápisem: „Nejlepší bojovníci aténští u Maratónu rozdrtili vpád Medů“, Zprávu o tomto vítězství přinesl do Atén posel vytrvalec Fheidippides, který ohlásil tuto radostnou zprávu slovy: „Zvítězili jsme“ a padl mrtev k zemi.

Na základě této historické události byl maratónský běh zařazen do programu I. olympijských her 1896 v Aténách, které byly obnoveny zásluhou Francouze Pierra de Coubertina. Maratón se běžel na historické trati, která měřila 36 700 m. Zvítězil Řek Louis Spyridon časem 2 : 58 : 50 hodin. Po olympijských hrách v Antverpách v roce 1920 byla historická trať znovu přeměřena a stanovena napříště přesně 42 195 m.

Louis Spyridon byl posledním členem olympijské štafety, který zapálil olympijský oheň na XI. olympijských hrách v Berlíně v roce 1936 — 40 let po svém vítězství v maratónu na I. olympijských hrách v roce 1896 v Aténách.

Maratónský běh je jednou z nejnáročnějších atletických disciplin a jeho popularita rok od roku roste. Právem se maratón stal vyvrcholením všech dosavadních olympiád.

Začátky vytrvalostních běhů na Ostravsku

Ostravská lehká atletika vznikla v Mariánských Horách. Tato městská součást Moravské Ostravy zapsala se do historie ostravské atletiky velmi významně.

V prvním poválečném roce 1919 nebyla ostravská hřiště vybavena atletickými drahami. Běhalo se převážně v ulicích města. Vytrvalostní běhy položily základy organizované atletice.

Vzbudí dnes úsměv, když si připomeneme, za jakých podmínek se první závody konaly. Na neživější třídě Mariánských Hor byl úředně zastaven provoz a závodníci si v tvrdé vozovce vykopávali krumpáčem startovní jamky. Tato práce se konala za přítomnosti strážníka a živého zájmu četného obecnstva. Když prvý ostravský startér Antonín Podešva odstartoval z vojenské pušky závod, jeden boдрý havíř poznamenal: „Co su to za blozni, najprem še jakěši džuri nakopaju a potym od nich utečum“.

Prvním lehkootletickým ostravským podnikem byl 21. dubna 1919 vytrvalecký závod na cca 5 000 m v Mariánských Horách. Zvítězil Sláva Moravec z SK Sparta Orlová, propagátor a organizátor vytrvalostních běhů na Těšínsku a Ostravsku.

Dne 18. května 1919 se konal ve Slezské Ostravě vytrvalecký závod na 10 km (pořadatel SK Sparta Orlová). Zvítězil Václav Rott z SK Smíchov (vítěz Běchovic) v čase 39 min.

Ostravský sport byl v roce 1924 obohacen o nový druh závodu, a to horský běh na radhoštském hřebenu na trati 4 km od kapličky na Radhošti — Pustevny. Byla to v té době ojedinělá akce v dějinách čs. sportu. Běželo se v nadmořské výšce nad 1 000 m. Závod vyhrál Jar. Varadínek z SKMO, který se vypracoval na jednoho z nejlepších moravských běžců na dlouhé tratě. Závody na Radhošti se konaly až do roku 1930. Lze jen litovat, že tyto příznivé přírodní podmínky pro přípravu závodníků nejsou dostatečně využívány také v současné době.

Lehkootletický odbor SK Slezské Sparty v Orlové v čele se Slávou Moravcem byl prvním klubem na Těšínsku, organizovaným v ČAAU. — Orlovská Sparta s populární čtveřicí Slávou Moravcem se svým bratrem Karlem, Josefem Mazancem a Františkem Slavíčkem mají zásluhu na tom, že se vypisovaly vytrvalecké závody nejen v Orlové, ale také na Ostravsku v Mariánských Horách, ale také na tom, že na závodech také úspěšně startovali. Zejména závod „Napříč Mariánskými Horami“ dlouhý 3 500 m byl velmi populární, neboť jeho trať vedla z náměstí ulicí Přemyslovců a Novoveskou pod hulvácký kopec, odtud do hulváckého kopce a Hulvák ulicí Opavskou k cíli na náměstí. — Nejlepšího času na této trati dosáhl Adolf Šlejtr v říjnu 1921 (12 : 24,9 min.).

Začátky lehké atletiky na Ostravsku jsou úzce spjaty se jmény Karlem Kubenkou, Antonínem Závišem, Milošem Zapletalem, Antonínem Podešvou, Jožou Duškem aj., ve Vítkovicích s Dr. Karlem Tomanem, Karlem Slámcem, Augustinem Arlethem, Bohušem Topiářem, Janem Žáčkem, bratry Paučkovými, Šmírou, Eřustkem aj. Většina z nich se již dnešního rozvoje atletiky nedožila.

I. Slezský maratón 31 km

Nejdelší běžecký závod na Ostravsku 31 km dlouhý se konal dne 12. srpna 1923 pod názvem „I. Slezský maratón 31 km“. Start tohoto maratónu byl v Opavě na náměstí před divadlem. Cíl byl na výstavišti živnostenské a průmyslové výstavy mezi Mariánskými Hcrami a Vítkovicemi. Výbor výstavy věnoval každému závodníkovi Slezského maratónu bronzovou plaketu 52 × 19 cm velkou od akademického sochaře Kafky. Organizační a technické provedení maratónu bylo dokonalé a prokázalo organizační schopnosti pořadatele — lehkootletického odboru SK Moravská Ostrava.

Necelý týden před provedením maratónu, když všechny přípravy byly skončeny, nepovolila ČAAU provedení závodu. Dodnes si nelze vysvětlit příčinu tohoto zákazu. Závod se přes tento zákaz uskutečnil. Na 15 000 diváků sledovalo závod na trati a u cíle na výstavišti pozdravilo závodníky dalších 15 000 diváků. Startovalo 17 závodníků a všichni proběhli cílem. Počet startujících byl by mnohem větší, kdyby Unie závod nezakázala.

Favoritem závodu byl Kalous, nejlepší čs. maratónec z SK Příbram. Závod však vyhrál tehdy ještě neznámý Jaroslav Kovařík z SK Olympie Zábřeh v čase 2 : 28 : 32,0 hod Kalous doběhl třetí.

Zatímco slezský maratón měl být podnětem pro rozvoj atletiky na Ostravsku, ČAAU distancovala všechny závodníky a pořádajícímu klubu zastavila činnost! — Teprve za půl roku po protestní kampani vedené tiskem musela Unie zrušit všechny tresty. Neměli to příkopníci atletiky tehdy lehké.

II. Slezský maratón 42 200 m

Ještě v roce 1931 se lehkootletický odbor SKMO v Ostravě osvědčil jako spolehlivý pořadatel velkých podniků. Pod záštitou Slezské matice osvěty lidové provedl dne 28. června 1931 „Slezský maratón“ na trati Český Těšín – Slezská Ostrava, dlouhé 42 200 m.

Z dvaceti startujících zvítězil:

1. Schlezinger (ČSS Olomouc) 2 : 58 : 20 hod.
2. Alina (ŽSK Hagibor Praha) 3 : 04 : 45 hod.
3. Gebauer Karel (SSK Vítkovice) 3 : 07 : 13 hod.

Vítěz obdržel velký štít se znakem Slezské Orlice, všichni závodníci i hlavní pořadatelé obdrželi mimo diplomů miniaturu hlavní ceny.

Po více než třiceti letech noví lidé v podmínkách pro lehkou atletiku mnohem příznivějších připravili na počest Dne horníků v roce 1954 „Maratón budovatelů Ostravska“.

„Napříč Vítkovicemi“

Do historie ostravských vytrvalostních běhů a také mezi nejstarší závody v ČSR se za psal závod „Napříč Vítkovicemi“.

Dne 21. dubna 1924 rok po založení lehkotletického oddílu byl odstartován I. ročník na trati cca 5 800 m ve Vítkovicích u sportovního pavilónu. O organizačních schopnostech mladého oddílu svědčí skutečnost, že závod se konal nepřerušeně 25 let (také v letech druhé světové války). Poslední ročník se běžel dne 18. dubna 1948.

Rok od roku získával závod na popularitě a na startovní listině se objevovala jména našich nejlepších vytrvalců.

Na stupních vítězů stáli: Zátopek Emil, Šalle Tomáš, Roudný Jindřich, Zelenka Miroslav, Flcht Rudolf, Mazáč František (všichni ze Zlína), 4 krát zvítězil Bombík Lud. z Olomouce, Nedbitý Karel z Prahy, Košťák Ondřej a J. Strniště z Brna, Švajgr Milan z Opavy, Varadínek Jaroslav z SKMO, Topiář Jaroslav, Tutka Jan, Kuchta Jan, Motal František, Kalabus František z Vítkovic aj.

Populární postavou závodu byl Gebauer Karel z Vítkovic, který se zúčastnil všech prvníh třinácti závodů. Náš obdiv si zaslouží také hajný Jan Kaňok, který startoval na čtrnácti ročnících. Na závody dojížděl na kole z lesní samoty v Jestřebí na Morávce.

„Napříč Vítkovicemi“ se běželo několikrát jako přebor Přerovské župy ČsAAU v silničním běhu, a to v letech 1936, 1941, 1942, 1943, 1944, 1946 a 1948.

Od roku 1934 byl běh „Napříč Vítkovicemi“ pořádán také jako dorostenecký silniční závod. Splnil záměr pořadatelů, jelikož přispěl ve značné míře k propagaci a masovému rozvoji atletiky. Můžeme se o tom přesvědčit z několika statistických údajů, pečlivě zpracovávaných Janem Žáčkem.

V patnácti ročnících startovalo celkem 1687 závodníků, což činí na jeden ročník 112,47 závodníků. Největší účast byla ve IV. ročníku 1937 — 271 závodníků, nejmenší v roce 1933 — 21 závodníků. Z listiny vítězů se také dovídáme, že XI. ročník v roce 1944 vyhrál Vlastimil Vacula z ČSK Vítkovice, tajemník TJ Vítkovice.

100 km na dráze

Při nebývalém rozšíření nejrůznějších dálkových pochodů, při nichž hranice 100 km v terénu bývá zdolávána v limitech kolem dvanácti hodin, začalo se i v zahraničí s běhy na stejnou vzdálenost. Na holandských silnicích v roce 1974 dosáhl vítkovický maratonec Zdeněk Hajný času 8:10:00,0 hodin a tento čas na 100 km v silné mezinárodní konkurenci mu stačil na druhé místo.

A tak vznikl nápad něco podobného vyzkoušet i doma v Ostravě. A aby ta „stovka“ byla poctivá, bylo rozhodnuto, že se poběží na tartanové dráze ve Vítkovicích. K turistům se přidali i maratónci Lokomotivy Ostrava a ti neměli daleko k Josefu Slatinskému, předsedovi atletického svazu MěV ČSTV a dlouholetému rozhodčímu, který se celé akce osobně ujal, a tak to mohlo v sobotu dne 23. srpna 1975 před šestou hodinou ráno všechno vypuknout naplno.

Ze sedmi vytrvalců doběhli do cíle po 250 kolech tři. Nejlepší z nich, českobudějovický maratonec Sládek, vytvořil časem 7:52:34,9 hodin základní čs. rekord na tuto trať. Na druhém místě doběhl Hemza z Lokomotivy Ostrava 8:16:52,4 hodin a třetí Sklář z TJ VŽKG 9:41:00,0 hodin.

Je pravděpodobné, že tak bezprostřední atmosféru už žádný z příštích 100 km mít nebude. Nicméně nová trať je na světě! Nové měřítko zdatnosti, vytrvalosti, houževnatosti, nadšení a lásky k pohybu rozhodně nezapaadne. Tak jako nikdy neskončí věčná touha člověka po všem novém, po dalším zkracování vzdálenosti.

Liga 100

Liga stovkařů vznikla v roce 1979 z iniciativy MUDr. Vlastimila Myslivce, CSc, a redakce Čs. sportu v Ostravě. Sdružuje osoby, které pravidelně běhají pro radost a zdraví, a propagují vytrvalostní běh. Ostravská pobočka „Ligy 100“ má v současné době 160 členů a je složkou komise masového rozvoje tělesné výchovy KV ČSTV v Ostravě. — Organizuje pravidelně pro nejširší veřejnost kondiční běhy v zábřežském a porubském lesoparku, s cílem propracovat se postupně k běhání 100 km za měsíc. Lékaři prokázali, že zejména vytrvalostní běh je nejúčinnějším prostředkem k léčbě a předcházení tzv. civilizačních nemocí.

Z iniciativy ostravské pobočky „Ligy 100“ s. Ing. Rudolfa Koláře, Koloczka, MUDr. Vlastimila Myslivce a dalších, byl 9. května 1980 odstartován I. ročník silničního běhu Hrabyň—Ostrava po stopách Ostravské operace za účasti 175 závodníků. Trať měří cca 15 000 m. II. ročník tohoto závodu se běžel 9. května 1981 za účasti již 216 závodníků z celé republiky. Tento závod pořádaný na počest osvobození Ostravy má předpoklady, aby navázal na tradici populárních vytrvalostních běhů pořádaných na Ostravsku.

Dnes již nelze zaregistrovat rostoucí počty veřejných závodů a počty startujících. Zvýšený zájem o běh ve všech průmyslově vyspělých státech nám signalizují, že vytrvalostní běh se stává masovým a populárním sportem širokých vrstev pracujících.

MARATÓN

BUDOVATELŮ OSTRAVSKA

SLÁVEK MOZGA

Vám na cestu . .

Na velkou pouť
se moji chlapci dáte.
Daleká cesta
čeká všechny z vás.
Nechtějte říct si,
že někdy umdleváte,
a dál a dál
nechť vede vás ten hlas.

Ať cesta po šterku
či asfaltu se vine.
Ať provází vás slunce,
děšť, nebo prach —
vy dále spějte
kupředu a dále,
a vaše srdce nepocítí
slabosti a strach!

Maratón budovatelů Ostravska
mu dalí jméno,
to není jméno lecjaké.
To štěstí lidu láskou zpívá
o krásné zemi rozvlaté.

Kupředu chlapci
až spustí startér píseň,
tu, kterou pro vás zpívá Ostrava.
Vy ptáci silnic,
jež nesmíte znát říseň —
kupředu,
nechť nepotká vás únava . . .

† Slávek Mozga, zakladatel Maratónu budovatelů Ostravska, vyjádřil svůj vřelý vztah k této disciplíně také v básni, kterou u příležitosti konání XX. ročníku Maratónu pracujících Ostravska na jeho památku zveřejňujeme.

Jak se zrodil Maratón budovatelů Ostravska

Bylo to začátkem dubna roku 1953, kdy tajemník TJ Tatran Ostrava Slávek Mozga při náhodné rozmluvě s jedním z mála ostravských maratónců s. Marionem Pachutou z téže jednoty přišli na myšlenku uspořádat maratónský běh v Ostravském kraji.

Během dvou dnů po této rozmluvě byla určena a změřena trať a dne 26. dubna 1953 již přes KVTVS v Ostravě odchází na Státní výbor pro tělesnou výchovu a sport do Prahy žádost TJ Tatran o uskutečnění maratónu v Ostravě na Den Horníků pod názvem „Maratón budovatelů Ostravska 1953“. Maratón v roce 1953 se však konal v Úpici, která měla závod řádně předem naplánovaný v rámci slavnostního otevření stadiónu. TJ Tatraru bylo však sděleno, že mu bude svěřeno uspořádání maratónského běhu v roce 1954 a hned poprvé jako přebor ČSR. A státní výbor svoje slovo dodržel.

Proč byl zvolen název „Maratón budovatelů Ostravska“ a proč na Den horníků.

Závod byl volen tak, že vedl největšími stavbami socialismu v našem kraji a Den horníků při volené trati zajišťoval takovou účast diváků jako málokterý nebo snad vůbec žádný závod toho druhu na světě; při čemž slavnostní den dával možnosti dokonalé výzdobě, kteréžto oba faktory nebyly jen symbolickými, ale měli značný vliv i na výkony závodníků. A heslo „Maratónský běh — dar sportovců horníkům k jejich svátku“ prokazoval snahu přispěti našim nejpřednějším budovatelům dárkem snad skromným, ale typickým. plynoucím přímo ze srdce.

Přesto, že naši odborníci nevěřili, že zvolená trať je v důsledku znečištěného ostravského vzduchu vhodná, po projetí tratě změnili svůj názor a bylo konstatováno, že trať je jednou z nejkrásnějších v republice. A patron maratónců M. Fassati ji přirovnal k jedné z nejslavnějších maratónských tratí v Holandsku.

V neděli 12. září 1954 v 9.00 hodin vzlétly stovky holubic od Památníku sovětských padlých hrdinů v Komenského sadech v Ostravě, aby zkrášlily závod největší, aby svým způsobem symbolicky dokázaly, jak sportovci, více než kdo jiný milují mír, jak krásná je tělovýchova a sport a co může v podmínkách naší socialistické společnosti dokázat.

I. ročník Maratónu budovatelů Ostravska 1954 odstartoval Jaroslav Kovařík z Ostravy-Zábřehu, vítěz Slezského maratónu na 31 km v roce 1923.

Slavná byla cesta těch, kteří se rozhodli svou účastí pozdravit I ročník tohoto závodu. Trať vedla stavbami socialismu do přírodního amfiteátru v sadech Zdeňka Nejedlého v Karviné. A tam, kde v minulosti Larišchové-Mönichové dokumentovali svou pánskou nadřazenost nad hornickým proletariátem, přiběhla znavená, ale přece jen vítězná těla běžců — maratónců, aby přinesla pozdravy a lásku horníkům od ostatních pracujících.

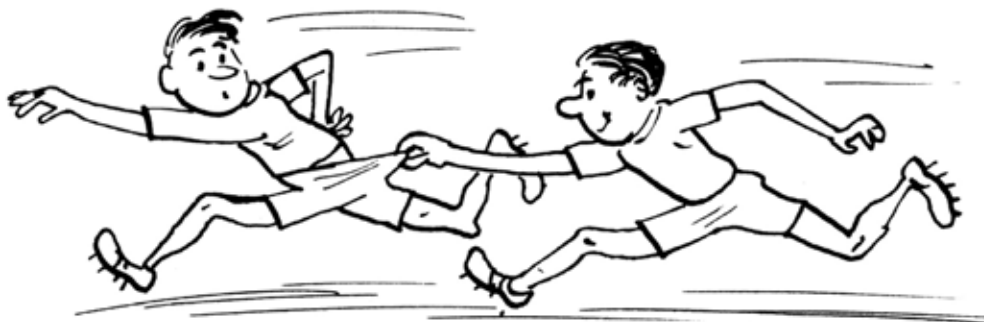
Vítěz I. ročníku, důstojník Jaroslav Šourek po závodě řekl: „Takovou návštěvu jsem na maratónu neviděl ani na olympijských hrách!“ (Počet diváků na trati a v cíli v parku Zdeňka Nejedlého v Karviné byl odhadnut na čtvrt miliónu).

Organizační a technická příprava maratónu si vyžádala mnoho sil a prostředků. Nelze vyjmenovat dlouhý seznam jmen dobrovolných pracovníků, podniků, závodů a institucí, zapojených do práce „okolo“ maratónu.

Na přípravě prvních ročníků se podíleli zkušení organizátoři tělesné výchovy a sportu: Slávek Mozga, Rudolf Dušek, Rudolf Polame, Jos. Slatinský, Miloš Teichert, M. Ondruš, Karel Dynda, Dr. Ladislav Tízl, MUDr. Josef Parák, MUDr. Josef Čech, M. Pachuta, Milán Hrachový, Oldřich Kubiš a další. Rudolf Polame a Josef Slatinský „absolvuji“ letos v organizačním štábu již dvacátý ročník.

Maratónský běh v Ostravě se stal radostnou skutečností. A ti, kteří položili základy maratónského běhu v roce 1954, věřili, že Maratón budovatelů Ostravska se stane nedílnou součástí tradičních oslav osvobozené a všemi vážené hornické práce, jakož i budovatelské práce všech pracujících naší vlasti.

V následující části naší stručné historie seznámíme čtenáře s dalším vývojem maratónských běhů, s jejich závodníky a organizátory, jakož i s některými zvláštnostmi a perličkami okolo maratónu.

Maratón... kouzelné slovo našich běžců dlouhých tratí — symbol vytrvalosti, síly, odvahy a schopnosti člověka.

Maratón je jeden z mála sportů, ve kterém nerozhoduje věk. — Proto jsme na startu ostravských maratónů viděli 66 letého Františka Macháčka z ČKD Praha, stejně jako devatenáctiletého Olina Leciána z Ostroje Opava a mnoho dalších.

Již od svého zrodu musel maratón a všichni, kteří ho organizovali, překonávat nejrůznější obtíže. Organizace maratónu je velmi náročná a vyžaduje každoročně mnoho času, sil a prostředků. Ne vždy se podařilo organizátorům plně realizovat jejich záměry.

Prvý až dvanáctý ročník (1954 až 1965) byl pořádán každoročně. Třináctý ročník se konal až v roce 1974, po osmileté přestávce. K přerušení došlo v důsledku úmrtí zakladatele maratónu Slávka Mozgy, dále odešli Rudolf Dušek do Prahy a někteří další pracovníci organizačního štábu byli pověřeni jinými zodpovědnými funkcemi v tělovýchově a sportu. Hlavní příčinu tohoto přerušení nutno vidět v tom, že se nepodařilo získat garanta — poradatele.

Nahlédneme-li do dvacetileté historie, zjistíme, že na pořadatelství se podílely tyto tělo výchovné jednoty, případně organizace:

TJ Tatran Ostrava 4 × — ročníky 1954, 1955, 1956, 1957;

TJ VŽKG Vítkovice 3 × — ročníky 1958, 1959 a 1960;

KV ČSTV Ostrava 1 × — ročník 1961;

TJ Vítkovické stavby 4 × — ročníky 1962, 1963, 1964 a 1965;

MěV ČSTV Ostrava 8 × — ročníky 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981.

Je radostné konstatování, že základní kádr organizačního štábu se při změně pořadatele neměnil, pouze doplňoval a že členové organizačního štábu se rekrutují z několika tělovýchovných jednot, případně organizací.

Velmi dobré podmínky měli organizátoři v letech 1962 až 1965, kdy pořadatelství bylo svěřeno TJ Vítkovické stavby a kdy ředitel Vítkovických staveb ing. Drahomír Lipina věnoval organizaci a propagaci maratónu mimořádnou pozornost.

Jak je patrné z dále uvedeného grafického přehledu, dochází po roce 1974 k podstatnému zvýšení počtu startujících, a to svědčí o stále větší popularitě a oblibě ostravských maratónů:

1954 — přebor ČSR	— 56	1964 — 25 km	— 41
1955 — 42 195 m	— 31	1965 — 25 km	— 48
1956 — 20 km	— 27	1974 — 42 195 m	— 42
1957 — přebor ČSR	— 46	1975 — 42 195 m	— 81
1958 — 25 km	— 27	1976 — 42 195 m	— 85
1959 — mistrovství ČSSR	— 43	1977 — 42 195 m	— 67
1960 — 25 km	— 12	1978 — 42 195 m	— 76
1961 — 25 km	— 25	1979 — 42 195 m	— 93
1962 — 25 km	— 41	1980 — 42 195 m	— 77
1963 — mistrovství ČSSR	— 61	1981 — 42 195 m	— ?

Od roku 1974, kdy pořadatelství převzal Atletický svaz MěV ČSTV pod záštitou Městské odborové rady v Ostravě, došlo k určité konzolidaci. Podařilo se získat několik obětavých dobrovolných pracovníků, kteří dnes tvoří kádr organizačního štábu.

Je to dobrý kolektiv, který spolehlivě a s dostatečným předstihem zajišťuje v rámci svých možností ty nejlepší podmínky pro všechny účastníky Maratónu pracujících Ostravska.

V organizačním štábu od roku 1974 do letošního roku pracovali: Jos. Slatinský, Rudolf Polame, Jan Rek, Ladislav Čiháček, Marcela Tovaryšová, Jiří Maráček, MUDr. Jaroslav Šimíček, CSc., Jaroslav Vadas, Ing. Josef Holub, Ant. Konečný, Hana Bazalová, prof. Vl. Hoferek, prof. Eva Římanová, Marie Vichtová, Zdeněk Haft st., Zdeněk Haft ml., Josef Slatinský ml., Antonín Karel a mnoho dalších.

Od roku 1974 se maratóny konají jen na klasické trati 42 195 m za účasti zahraničních závodníků. Lze jen litovat, že u příležitosti XX. výročí Maratónu pracujících Ostravska se nepodařilo do Ostravy získat také pořadatelství mistrovství ČSSR, případně ČSR.

Nestor ostravských maratónců Rudolf Vašíček, čte slib závodníků u příležitosti mistrovství ČSSR a X. jubilejního ročníku maratónu budovatelů Ostravska v roce 1963

SLIB ZÁVODNÍKŮ

My, účastníci mistrovství ČSSR v běhu maratónském a X. jubilejního ročníku maratónu budovatelů Ostravska, kteří nastoupili při zahájení letošního ročníku, slibujeme, že budeme bojovat čestně, sportovně, ukázněně v duchu pravidel lehké atletiky o hrdý titul mistra ČSSR v běhu maratónském pro rok 1963 a vítěze X. jubilejního ročníku maratónu budovatelů Ostravska.

Naší účastí vzdáváme hold hornické práci a vyjadřujeme náš vztah k budovatelům Ostravska.

Vynasnažíme se, abychom svými výkony potvrdili další růst československé lehké atletiky a tím i celé československé tělovýchovy.

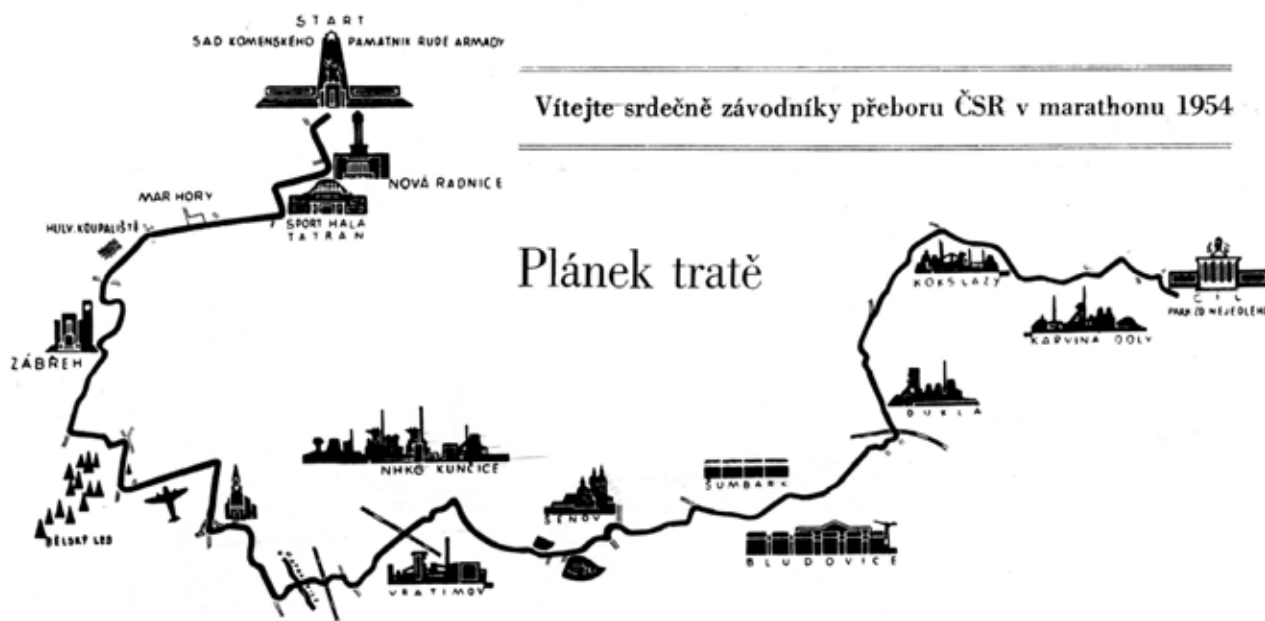
Tak slibujeme

Na tratích ostravských maratónů

Maratóny na klasické trati 42 195 m

Trať I. ročníku Maratónu budovatelů Ostravska 1954 vedla od památníku Rudé armády v Komenského sadech v Ostravě stavbami socialismu do přírodního amfiteatru parku Zdeňka Nejedlého v Karviné. Byla to jedna z nejlepších tratí v ČSSR. Vedla přes vítkovické hutě, nové sídliště Stalingrad (Jižní město), Novou huť Klementa Gottwalda, Vratimov, Šenov, Šumbark, Důl Dukla, Grlová II -- poblíž Dolu Antonína Zápotockého do Karviné. Na této trati se běžel maratón ještě v roce 1955 a 1957.

V důsledku poddolování museli organizátoři od této trati upustit.

Další maratón na klasické trati 42 195 m se běžel v roce 1959 se startem a cílem na stadióně TJ VŽKG Vítkovice. Trať vedla přes Zábřeh, Novou Ves, Svinov -- závod VŽKG, O.-Porubu -- oblouk, náměstí 9. května a křižení ul. J. Fučíka, Leninova, Svinov -- most u nádraží dále přes Novou Ves po Gottwaldově třídě, Hulváky -- koupaliště, Mar. Hory -- náměstí, Vítkovice -- kostel dále po Rudné uici na Kunčice a Vratimov, Hrabovou, Paskov, Mitrovicé, Novou Běiou, Stalingrad (Jižní město) a na stadión TJ VŽKG.

V roce 1963 byl maratón odstartován na náměstí ve Vratimově. Běželo se po trati Vratimov, Hrabová, Nová Bělá, Zábřeh, stadión VŽKG, Nová Ves, Svinov, Poruba. -- Z Poruby se běželo zpět na Opavskou, dále po Gottwaldově třídě k vodárně do Hulvák, Mar. Hor, Vítkovic, Hrabůvky, Hrabové do Vratimova a do cíle na Osadě mlad. budovatelů socialismu.

Od roku 1974, kdy pořadatelství převzal atletický svaz MěV ČSTV v Ostravě, konají se maratóny jen na klasické trati 42 195 m se startem a cílem na stadióně TJ VOKD Poruba.

Ročníky 1974, 1975 a 1976 se běžely přes Vřesinu, Klimkovice, Olbramice, Zbyslavice do Kyjovic (rozcestí Těškovice), Pustou Polom, Budišovice, Kyjovice (dům 1170), Krásné Fole, Plzeň — potraviny, Vřesina rozcestí do Poruby Leninovou třídou viadukt na stadión TJ VOKD Poruba. Byla to velmi pěkná trať, která vedla v čistém prostředí, z části kolem lesů. Na některých úsecích tratě museli závodníci překonávat poměrně značné výškové rozdíly, a proto na doporučení některých zkušených maratónců bylo od této tratě upuštěno.

Od roku 1976 vede trať ze stadiónu TJ VOKD Poruba, vlevo po ulici Ludovíta Štúra, dále vlevo po Leninově třídě (proti směru) a opět vlevo po ulici Vítězného února. U doma sester vlevo po Nábřeží Boženy Němcové, Protifašistických bojovníků přes oblouk a potom vpravo na ulici Vřesinskou kolem ObNV a dále na křižovatce vlevo po Klimkovicke. Na rozcestí v Klimkovicích vlevo směr Janová a po 100 m vpravo k MěstNV, pak vlevo na náměstí RA a vpravo přes Polanku. Před železničním přejezdem vlevo po Svinovské, nad Porubkou pak vlevo směr Poruba a před obloukem v Porubě a po Vřesinské ulici se běží stejný ckruh podruhé. Po proběhnutí druhého okruhu pod obloukem stejnou cestou jako na začátku zpět na stadión TJ VOKD, kde je cíl.

Maratóny na zkrácené trati 25 km.

Šest ročníků Maratónu budovatelů Ostravska se běželo na zkrácené trati 25 km.

Tři ročníky 1958, 1960 a 1961 měly start a cíl na stadioně TJ VŽKG ve Vítkovicích. Běželo se na okruhu ze stadionu TJ VŽKG po Starobělské a Pavlovské do Stalingradu (Jižní město). Přeš Stalingrad na Výškovickou ulici a Kozinovou do Výškovic a dále směrem na Příbor do Staré Bělé a Nové Bělé. Z Nové Bělé na Ostravu po Krmelínské ulici. Za Uhelným průzkumem po Duškově ulici do Hrabové, dále na Vratimov. — Před Vratimovem po Frýdecké ulici do Kunčic a dále po Rudné na Sirotčí do Vítkovic na stadion TJ VŽKG.

Ročníky 1962, 1964 a 1965 na zkrácené trati 25 km byly odstartovány na Osadě mladých budovatelů socialismu ve Vratimově. Trať vedla po Ruské a Mostní do Hrabové, dále po Duškové, Mitrovické do Nové Bělé, vpravo na křižovatce po Plzeňské do Bělského lesa. Před hotelem „U bělského lesa“ se běželo vlevo na Čujkovovou, Jižním městem po Výškovické nadjezdem Polanecké spojky a kolem restaurace „U Havránků“ do Zábřehu, zde vlevo po Dolní U Hrubků do Nové Vsi, vpravo po Gottwaldové k vodárně v Hulvákách, do Mariánských Hor, po ulici Přemyslovců na náměstí. — Odtud vlevo po Gottwaldové třídě k Domu energetiky a dále kolem domu tisku na stadion Odborářů, kde byl cíl.

Maratón na trati 20 km.

III. ročník Maratónu budovatelů Ostravska 1956 se konal jako „Malý Maratón na 25 km“. Závod se běžel na trase se startem u památníku Rudé armády v Komenského sadech — Ostrava, Mariánské Hory, Hulváky, sídliště Stalingrad (Jižní město), Hrabůvka, letiště, Místecká ulice, Důl Jeremenko, ředitelství VŽKG, Ostrava, kulturní dům jámy Hlubina, kde byl cíl.

Maratón se běžel:

13 × na trati 42 195 m — ročníky 1954, 1955, 1957, 1959, 1963, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, z toho v roce 1954, 1957, 1959 a 1963 jako mistrovství ČSSR;

6 × na trati 25 km — ročníky 1958, 1960, 1961, 1962, 1964 a 1965;

1 × na trati 20 km — ročník 1956.

Jak vyplývá z uvedeného přehledu, byla trať maratónu v důsledku poddolování, příp. při změnách pořadatelů několikrát změněna. Dosažené výkony maratónců nelze s přihlédnutím k různým terénním úpravám a zvláštnostem objektivně srovnávat, i když délky nových tratí byly vždy při každé změně znovu úředně změřeny.

Ostravský maratón nebyl a není zaměřen jen na účast špičkových závodníků a vrcholové výkony. Umožňuje účast všem sportovcům, kteří si chtějí v této náročné disciplíně ověřit a změřit své síly a schopnosti. Nejlepší výsledky byly zaznamenány převážně v ročnících, které se běžely jako mistrovství ČSSR.

Ačkoliv ostravský maratón se koná v posledních letech přibližně v termínech Mezinárodního maratónu míru v Košicích, přesto se těší stále větší pozornosti početné rodiny československých i zahraničních maratónců.

Perličky z maratónu . . .

- Pod názvem „Maratón budovatelů Ostravska“ byly závody pořádány do roku 1975 a od roku 1976 jako „Maratón pracujících Ostravska“.
- V devatenácti ročnících běželo 979 maratónců, z toho 37 zahraničních účastníků z PLR, NDR, MLR, Kanady a Jugoslávie.
- Největší počet závodníků startoval v roce 1979 — 93 a nejmenší účast byla zaznamenána v roce 1960 — 12 závodníků.
- Pořadatelé maratónského běhu se v roce 1954 postarali o vydání zvláštního poštovního razítka, kterým se razítkovalo v hale Tatranu v Ostravě a na poštovním úřadě v Karviné.
- Hlavu maratónského vítěze nakreslil v roce 1954 malíř Bedřich Tkačík.
- Nejlepší čas na klasické trati 42 195 m zaběhl MUDr. Favel Kantorek v roce 1959, a to za 2 : 19 : 06,0 hodin a na 25 km Miroslav Ciboch za 1 : 18 : 58,2 hod.
- Vítězové ostravských maratónů dostávají jako trvalou cenu křišťálový pohár a všichni závodníci, kteří závod dokončili, obdrželi věcnou cenu podle vlastního výběru.
- Od roku 1963 jsme nebyli v Ostravě pořadateli mistrovství ČSSR, ani přeboru ČSR.
- Poprvé v historii čs. maratónů běžely v Ostravě v roce 1974 dvě ženy, a to Emílie Přivřelová z Vítkovic a Vlasta Rulcová z Liberce. V roce 1978 obohatila startovní listinu další žena, a to Dr. Macheleidt Sigrun z NDR.
- Nejstarším závodníkem ostravského maratónu byl 66 letý Frant. Macháček z ČKD Praha.
- Od roku 1978 je závod soutěží jednotlivců v kategorii do 40 let a v kategorii nad 40 let.
- V roce 1979 a 1980 vydali pořadatelé vlaječku, na které je symbol — hlava olympijského vítěze s olivovou větví na hlavě.
- Od roku 1978 koná se v rámci Maratónu pracujících Ostravska přebor Severomoravského KV ČSTV a také přebor MěV ČSTV Ostrava.

Na koho rádi vzpomínáme

V historii ostravských maratónů najdeme mnoho slavných postav lehké atletiky, stejně jako stovky dalších nadšených a skromných běžců na dlouhé tratě.

U příležitosti dvacátého jubilejního ročníku si jistě rádi na mnohé z nich vzpomeneme.

Období 1954—1965

V tomto období se konal Maratón budovatelů Ostravska čtyřikrát jako přebor, resp. mistrovství ČSSR, samozřejmě za účasti nejlepších československých maratónců. Představujeme vám je spolu s dalšími předními účastníky.

Jaroslav Šourek z Dukly Praha zvítězil v I. ročníku 1954 a ve IV. ročníku 1957 Maratónu budovatelů Ostravska (dále jen MBO). Jaroslav Šourek patřil k velmi spolehlivým a úspěšným čs. maratóncům, několikanásobný mistr ČSR. V Linci roku 1957 dobyl mistrovského titulu Rakouska, na Mezinárodním maratónu míru v Košicích v roce 1952 byl třetí. Je nositelem mnoha dalších úspěchů na domácích i zahraničních závodech.

V roce 1954 běžela celá řada předních čs. maratónců, i když mnozí z nich již měli svůj výkonnostní vrchol za sebou. Nelze opomenout start Jaroslava Štruppa, který se zapsal také do listiny vítězů Mezinárodního maratónu míru v Košicích v roce 1951 a mnoha dalších významných maratónských běhů. Z předních čs. maratónců se dále zúčastnil Jarosl. Fiala, který na MBO skončil na šestém místě (druhý na MMM v Košicích v roce 1951 a 1953), dále Otto Puteány (dobehl na 33. místě) třetí na MMM 1953, jeden z nejlepších v ČSR.

Do historie našich maratónů se zapsal také František Macháček z ČKD Praha (absolvoval cca 80 maratónů, z nichž ani jeden neuvzdal!). Ještě v roce 1974, kdy mu bylo 66 let, jsme mu aplaudovali v cíli XIII. ročníku MBO na stadióně TJ VOKD v O.-Porubě. Může být mládeži nejen vzorem ve vytrvalosti, ale i v poctivosti přípravy, obětavosti a osobní skromnosti.

Waltr Bednář z RH Praha vyhrál II. ročník MBO 1955 na trati 42 195 m. Patří mezi nejúspěšnější čs. maratónce. Zvítězil na MMM v Košicích v roce 1953 a také na mnoha domácích i zahraničních maratónských drahách.

MUDr. Pavel Kantorek z Dukly Praha, vítěz VI. ročníku MBO 1959. Pavel Kantorek zaběhl v Ostravě maratón ve světovém čase 2 : 19 : 06,0 hodin. Je nejlepším čs. maratóncem všech dob, trojnásobný vítěz MMM v Košicích v letech 1958, 1962 a 1964 a vítěz mnoha dalších závodů doma i v cizině.

Václav Chudomel z ČKD Praha zvítězil v X. ročníku MBO 1963. Václav Chudomel se šestkrát zúčastnil MMM v Košicích s velmi úspěšnou bilancí: zvítězil v r. 1968 a v roce 1963 a 1964 byl třetí. Patří mezi slavné postavy čs. maratónských běhů.

Miroslav Ciboch z Baníku Karviná (Dynamo Praha) byl dosud nejúspěšnějším účastníkem ostravských maratónů. Do listiny vítězů se zapsal celkem čtyřikrát, a to v roce 1956 na zkrácené trati 20 km, v letech 1960, 1962 a 1964 na trati 25 km. V roce 1959, kdy se maratón běžel jako mistrovství ČSSR, doběhl do cíle na druhém místě za Dr. Kantorčem, v roce 1963 byl třetí a v roce 1954 třináctý.

Drahomír Pechánek z Dynama Pardubice zvítězil v V. ročníku MBO 1958 na zkrácené trati 25 km. V roce 1954 na klasické trati 42 195 m byl druhý, v roce 1957 třetí a v roce 1957 pátý. — Drahomír Pechánek patří mezi nejúspěšnější účastníky MBO a také přední čs. vytrvalce.

Listinu vítězů MBO v letech 1954—1965 uzavírají nám všem dobře známé tváře:

František Katolický ze Sp. I. brněnská, vítěz VIII. ročníku MBO 1961 a Vladimír Vejvančický z TJ Gottwaldov, vítěz XII. ročníku MBO 1965.

Nelze opomenout také jména těch, kteří v letech 1954—1965 tvořili kádr československé maratónské rodiny a kteří obohatili startovní listiny MBO. — Jsou to:

Poupě Josef, Hulák František, Legierský Jiří, Maruniak Jakub, Struna Václav, Vichera Rudolf, Novák Ladislav, Krejčí Antonín, Koplík František, Svoboda Miroslav, bratři Adolf a Josef Krpatovi, Bělský Gustav, Magul Josef, Augustin Michal, Ivan Andrej, Dívíš Štefán, Pachočík Jaroslav, Špiroch Antonín, Michálek Jiří, Rudolf Václav, Čamský Jan, Pokorný Bohumil a mnoho dalších.

V Severomoravském kraji jsme v tomto období neměli ještě tak širokou základnu běžců na dlouhé tratě. Mezi nejúspěšnější patřil J. Kohout ze Slavoje Opava (později TJ VŽKG), Rudolf Vašíček a Jindřich Valenta z Tatranu Vratimov, Miroslav Ciboch, Josef Macht a Josef Šťastný z B. Karviná, Jan Slováček z Loko Ostrava, Antonín Řezníček, Dr. Jaroslav Šimíček, Milán Bečička, Antonín Konečný, Josef Míkloš z TJ VŽKG a někteří další.

Období 1974—1980

Po osmileté přestávce byl na stadióně TJ Ostrava-Poruba odstartován XIII. ročník MBO 1974, který s převahou vyhrál Stanislav Nebojsa z Gottwaldova.

Poprvé se ostravský maratón konal za účasti zahraničních závodníků. Liebau Wilfried z BSG Naumburg (NDR) doběhl na dvanáctém místě a Ziel Gustav z Leipzig na devatenáctém místě.

Poprvé běžely maratón také ženy. Emilie Přivřelová, čs. rekordmanka a reprezentantka na střední a dlouhé tratě z Vítkovic, zaběhla na klasické trati 42 195 m čas 3 : 26 : 04,0 h. a mezi 42 účastníky proběhla cílovou páskou jako dvacátá šestá. Druhá účastnice Vlasta Rulcová z Liberce skončila na třicátém osmém místě.

Poznámka: IAAF zařadila do programu světových mistrovství od 1. dubna 1981 také maratónský běh žen.

Na startu XIII. ročníku byla celá řada známých čs. maratónců, z nichž podle pořadí, v jakém proběhli cílem, uvádíme: 2. Koutský Vladimír ze Sl. MKK Praha — 3. Vejvančický

Vladimír z Gottwaldova — 4. Hošek Zdeněk z RH Praha — 5. Vidlák Jaroslav z Gottwaldova — 6. Poupě Josef ze Sp. hr. Králové — 8. Ivo Domanský z Loko Kladno — 9. Miroslav Pokorný z Č. Budějovic — 10. Ladislav Smutný z Dol. Brané — 11. Vladimír Vágner z Prahy — 13. Zdeněk Tučan z Prahy — 14. Hugo Jeník z Č. Budějovic — 15. Jiří Horák z Trutnova.

Z atletů Sm kraje byl nejúspěšnější ing. Břetislav Molata z Vítkovic, který doběhl na sedmém místě. Z dalších účastníků jsme si poznamenali Jana Vodičku z Karviné, Vrkoče ze Sl. Opava a Aloise Bednáře z Karviné.

Mezi významné postavy ostravských maratónů patří MUDr. Jaroslav Šimíček, CSc, který startoval na sedmi ročnících MBO v období 1962 až 1978. MUDr. Šimíček zajišťuje v organizačním štábu navíc spolehlivě zdravotní úsek a je široké veřejnosti známý jako propagátor běhů na dlouhé tratě. Jedním z dalších nadšenců vytrvalostních běhů je MUDr. Bohumil Svěch z Ostravy, který absolvoval již šest ročníků MBO a mnoho dalších vytrvalostních běhů na území ČSSR a v zahraničí.

Na startu XIV. ročníku MBO 1975 bylo 85 závodníků, z toho bylo pět z NDR a tři z PLR. Orzet Kazimierz, Nastaly Hendryk a Kubik Vincenty z PLR, Frey Udo, Harmut Adolf, Ziel Gustav, Münzeberger Franz a Liebau Wilfried (všichni z NDR).

Zvítězil se šestiminutovým náskokem Orzet Kazimierzy (GKS Jawrzno — PLR). Další pořadí do patnáctého místa: 2. Vágner Jaroslav (Jičín), 3. ing. Molata Břetislav (Vítkovice), 4. Roháček Antonín (Brumov), 5. Nastaly Hendryk (PLR), 6. Kubík Vincenty (PLR), 7. Smutný Ladislav (Dolní Braná), 8. Krupka Josef (Rožtoky u Jil.), 9. Vala Vladimír (Česká Třebová), 10. Schenk Miroslav (Stěžery), 11. Hajný Zdeněk (Vítkovice), 12. Ing. Heinrich Dušan (Žilina), 13. Beneš Karel (Ostrava), 14. Sládek Miloslav (Čes. Budějovice), 15. Neřima Jiří (Žabovřesky).

Maratón absolvoval také ing. Pavel Prostějovský, předseda atletického svazu KV ČSTV v Ostravě za 3 : 57 : 35,6 hodin.

XV. ročník MBO 1976 se konal opět za početné účasti domácích i zahraničních závodníků. V peletonu 85 závodníků byli tři z PLR, pět z NDR a jeden z Kanady.

Umístění zahraničních závodníků:

1. Orzet Kazimiera (PLR), 12. Steinberg Gerd (NDR), 13. Münzberger Franz (NDR), 27. Nastaly Henryk (PLR), 40. Reeves John (Kanada), 54. Grzyska Henryk (PLR).

Z čs. závodníků na předních místech doběhli v pořadí:

2. Šrejber Václav (Domažlice), 3. Ing. Molata Břetislav (Vítkovice), 4. Rušek Tomáš (Brno-Žabovřesky), 5. Krause Jindřich (Jabionec), 6. Křístek Petr (L. Mikuláš), 7. Neřima Jiří (Žabovřesky), 8. Smutný Vladimír (Branná), 9. Rod Vladimír (Ostrava), 10. Doležal Miroslav (Přerov), 11. Goldman Jaromír (Krnov), 14. Vala Vladimír (Čes. Třebová), 15. Fait Karel (Domažlice).

XVI. ročník 1977 byl ve znamení úspěchu maratónců z NDR. Zvítězil Folker Lorenz (Einheit Berlín — NDR) a jako druhý doběhl Münzberger Franz (D. Dresden — NDR). Ze zahraničních účastníků byl v cíli na 15. místě Nastaly Hendryk (PLR), 22. Liebau Wilfried a 32. Ziel Gustav (oba z NDR).

Nejlepší čs. závodníci se umístili v pořadí:

3. Ondruch Jiří (Břeclav), 4. Krňák Jiří (Běchovice), 5. Vala Vladimír (Čes. Třebová), 6. Lanta Jiří (Havlovice), 7. Nechvátal Jan (Třebíč), 8. Běčák Arnošt (Ostrava), 9. Skočdopole Pavel (Žďár/S), 10. Kučera Václav (Gottwaldov), 11. Hromádka Lubomír (Ostrava), 12. Ing. Cametis Nikos (Ostrava), 13. Ing. Mirovský Jar. (Praha), 14. Motyka Lub. (Opava).

XVII. ročník 1978 se vyznačoval vysokou účastí maratónců ze Severomoravského kraje. Ze 76 závodníků bylo z našeho kraje na startu 58 vytrvalců z Ostravy, Vítkovic, Opavy, Karviné, Frenštátu, Frýdku-Místku, Rychvaldu, Olomouce, Ostravy-Poruby, Háje, Paskova a Havířova. Tato skutečnost svědčí o široké základně a stále vzrůstajícím zájmu sportovců o běhy na dlouhé tratě. Také umístění závodníků z našeho kraje bylo v dosavadní historii nejlepší.

Vítězové minulého ročníku Folker Lorenz a Münzberger Franz z NDR nebyli již tak úspěšní a obsadili deváté a desáté místo. Z NDR startovali ještě Mödius Herbert z Drážďan a Ziel Gustav z Lipska, ovšem bez významnějšího umístění. — Obolewicz Josef z PLR se umístil na 16. místě.

XVII. ročník 1978 vyhrál Rusek Tomáš ze Žabovřesk, 2. Duda Stanislav, 3. Ing. Cametis Nikos (oba z Ostravy), 4. Ing. Molata Břetislav (Vítkovice), 5. Rod Vladimír (Ostrava), 6. Novotný František (Lubná), 7. Motyka Lubomír (Opava), 8. Hemza Antonín (Ostrava), 11. Jelen Petr (Rychvald), 12. Karkoška Jiří (Karviná), 13. Kocián Silvestr (Frenštát), 14. Lanta Jiří (Havlovice), 15. Polák Břetislav (Nové Město).

XVIII. ročník 1979 patřil k neúspěšnějším v celé historii ostravských maratónů. Startovalo 93 maratónců (dosud největší účast) a také po výkonnostní stránce byl tento ročník mimořádně úspěšný. 36 závodníků zaběhlo na klasické rati 42 195 m čas pod 3 hodiny, a to jsme ještě v žádném ročníku nezaznamenali.

Vavřínový věnec za vítězství si z Ostravy odvezl maďarský závodník Moscarí Endre (Bakony — MLR). Jeho výsledný čas 2 : 29 : 40,2 hodin je jedním z nejlepších časů, které byly na této trati v Ostravě zaběhnuty.

Do historie ostravských maratónů se zapsala třetí žena, tentokrát Dr. Macheleidt Sigrun z Erfurtu v NDR, která dosáhla času 3 : 59 : 14,0 hodin. (Poznámka: Emílie Přivřelová v roce 1974 běžela za 3 : 26 : 04,0 hodin). Ze zahraničních účastníků běželi ještě tři závodníci, z nichž Dr. Lange Petr z Erfurtu vyhrál kateg. B — nad 40 let časem 2 : 48 : 11,0 hodin.

Umístění do 15. místa:

2. Roháček Antonín (Slavičín), 3. Šváb Zdeněk (Žabovřesky), 4. Krejčí Vojtěch (Slavkov), 5. Matys Jan (Lázně Libverda), 6. Doležel Mirosl. (Přerov), 7. Jelen Petr (Rychvald), 8. Ing. Molata Břetislav (Vítkovice), 9. Karkoska Jiří (Karviná), 10. Henza Ant. (Ostrava), 11. Oplt Pavel (Mladá Boleslav), 12. Motyka Lubomír (Opava), 13. Stloukal Jaroslav (Adamov), 14. Rod Vladimír (Ostrava), 15. Kratěna Jaroslav (Dvůr Králové n/L).

XIX. ročník 1980 soustředil na startu 77 závodníků, z toho byli čtyři z NDR a jeden byl z Jugoslávie. Z NDR to byli nám již dobře známé tváře Liebau Wilfried, Ziel Gustav, Dr. Lange Petr a Dr. Macheleidt Sigrun.

V kategorii A do 40 let proběhlo cílem 15 závodníků v tomto pořadí:

1. Krejčí Vojtěch (Slavoj Slavkov), 2. Roháček Ant. (Slavičín), 3. Šváb Zdeněk (Žabovřesky), 4. Kubatka Milán (Nové Město), 5. Stloukal Jaroslav (Adamov), 6. Ing. Cametis Nikos (Ostrava), 7. Jelen Petr (Rychvald), 8. Vidák Stefan (Jugoslávie — Zagreb), 9. Jadrníček Petr (Vítkovice), 10. Motyka Lubomír (Bruntál), 11. Poštoval J. (Jeseník), 12. Zemek Karel (Nasavrky), 13. Doležal Miroslav (Přerov), 14. Ing. Bláha Ladislav (Stražnice), 15. Novotný František (Krcměřitz).

V kategorii B — nad 40 let zvítězil Josef Šindelář z Blanska v čase 2 : 34 : 07,0 hodin (druhý nejlepší čas).

Co řekli . . .

Jaroslav Šcurek z Prahy — vítěz I. ročníku 1954: „Takovou návštěvu jsem na maratónu neviděl ani na olympijských hrách“.

Stanislav Nebojsa z Gottwaldova — vítěz XIII. ročníku 1974: „V Ostravě jsem se sportem začínal a rád se sem vracím. Trať je velmi náročná. Spolu s krásným přjetím a vřelým povzbuzováním občanů to znamená záruku startu sntále většího počtu běžců“.

František Macháček z ČKD Praha, nejstarší účastník (66 let) v roce 1974. „Na Ostravu jsem se vždycky těšil. Mám rád náročné tratě, a že tato taková bude, potvrdil fakt, že akce byla věnována 30. výročí karpatsko-dukelské operaci“.

Dr. Macheleidt Sigrun z Erfurtu (NDR) — první zahraniční účastnice, žena — v roce 1979: „Byla jsem příjemně překvapena vřelým přjetím, celkovou atmosférou a organizací maratónu. Navázala jsem nová sportovní přátelství. — Ráda přijedu do Ostravy na další ročníky Maratónu pracujících“.

Jiří Kohout z Ostravy, účastník šesti ročníků MBO: „Každý, kdo maratón doběhne, vítězí sám nad sebou. Pořadatelé se snaží vytvořit pro závodníky ty nejlepší podmínky a maratónec, který vydá na trati maximum svých sil si tuto pozornost zaslouží“.

Pět nejlepších . . .

I. ročník 1954 — přebor ČSSR na 42 195 m

1. Šourek Jaroslav	ÚDA Praha	2 : 32 : 49,0
2. Pechánek Drahomír	Dynamo Pardubice	2 : 37 : 20,0
3. Poupě Josef	Sparta Chrudim	2 : 39 : 59,6
4. Bednář Waltr	RH Praha	2 : 41 : 27,4
5. Michálek Jiří	Spartak Praha	2 : 41 : 59,0

Soutěž družstev:

1. Spartak II — Fiala, Michálek, Poupě	8 : 06 : 25,8
2. Armáda — Šourek, Hulák, Medvěd	8 : 18 : 09,4
3. Dynamo — Hůrka, Pechánek, Žemlička	8 : 27 : 53,2

II. ročník 1955 — 42 195 m

1. Bednář Waltr	RH Praha	2 : 28 : 38,0
2. Hulák František	ÚDA Praha	2 : 32 : 48,0
3. Novák Bohumil	RH Praha	2 : 39 : 27,6
4. Krpala Adolf	RH Praha	2 : 41 : 58,0
5. Růžička Josef	RH Brno	2 : 44 : 54,0

III. ročník 1956 — 20 km

1. Ciboch Miroslav	Slovan Karviná	1 : 02 : 23,0
2. Pechánek Drahomír	RH Praha	1 : 03 : 52,8
3. Novák Ladislav	RH Praha	1 : 05 : 10,2
4. Katolický František	I. brněnská	1 : 06 : 57,8
5. Krpata Adolf	RH Praha	1 : 07 : 05,2

IV. ročník 1957 — přebor ČSR na 42 195 m

1. Šourek Jaroslav	Dukla Praha	2 : 34 : 36,0
2. Michálek Jiří	Spartak Sokolovo	2 : 38 : 30,4
3. Pechánek Drahomír	Dynamo Pardubice	2 : 41 : 46,4
4. Bednář Waltr	RH Praha	2 : 44 : 33,6
5. Kohout Jiří	Slavoj Opava	2 : 45 : 28,6

Soutěž družstev:

1. MěV ČSTV Praha — Šourek, Michálek, Skáňa	8 : 18 : 09,6
2. Dynamo Pardubice — Pechánek, Poupě, Struna	8 : 20 : 22,4
3. RH Praha — Bednář, Novák Ladislav, Krpata J.	8 : 37 : 38,4

V. ročník 1958 — 25 km

1. Pechánek Drahomír	Dynamo Pardubice	1 : 23 : 54,2
2. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	1 : 26 : 17,4
3. Rudolf Václav	RH Praha	1 : 28 : 52,4
4. Kohout Jiří	Slavoj Opava	1 : 30 : 04,0
5. Katolický František	Sprtak Brno I.	1 : 30 : 35,2

VI. ročník 1959 — mistrovství ČSR na 42 195 m

1. Dr. Kantorek Pavel	Dukla Praha	2 : 19 : 06,0
2. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	2 : 22 : 09,8
3. Šourek Jaroslav	Dukla Lipník	2 : 24 : 29,6
4. Bednář Waltr	RH Praha	2 : 25 : 11,8
5. Pechánek Drahomír	Dynamo Pardubice	2 : 29 : 50,8

Soutěž družstev:

1. RH Praha — Bednář, Štrupp, Krpata	7 : 50 : 49,0
2. Jiskra Žižkov -- Michálek, Puteany, Dr. Wendl	8 : 32 : 38,8

VII. ročník 1960 — 25 km

1. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	1 : 23 : 09,2
2. Katolický František	Sp. I. brněnská	1 : 29 : 55,6
3. Kolářek Antonín	Žel. Stalingrad	1 : 34 : 11,6
4. Vašíček Rudolf	Tatran Vratimov	1 : 34 : 50,0
5. Dvořák Zdeněk	Slavoj Vyškov	1 : 34 : 51,6

VIII. ročník 1961 — 25 km

1. Katolický František	Sp. I. brněnská	1 : 31 : 10,0
2. Valenta Jindřich	Vratimov	1 : 34 : 05,0
3. Koplík František	Sp. I. brněnská	1 : 35 : 07,0
4. Vašíček Rudolf	Baník O.-Kunčice	1 : 35 : 20,0
5. Řezníček Antonín	TJ VŽKG	1 : 39 : 10,0

IX. ročník 1962 — 25 km

1. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	1 : 18 : 58,2
2. Bečička Milán	TJ VŽKG	1 : 19 : 42,6
3. Pacholík Jaroslav	Dynamo Pardubice	1 : 21 : 06,0
4. Štrupp Jaroslav	Loko Veselí n. M.	1 : 21 : 59,4
5. König Ladislav	ZJŠ Brno	1 : 23 : 05,2

X. ročník 1963 — mistrovství ČSR na 42 195 m

1. Chudomel Václav	ČKD Praha	2 : 40 : 23,0
2. Diviš Štefan	Baník Sokolovo	2 : 44 : 39,8
3. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	2 : 46 : 36,0
4. Pacholík Jaroslav	Dynamo Pardubice	2 : 52 : 43,0
5. Kočička Rudolf	ČKD Praha	2 : 56 : 25,4

Soutěž družstev:

1. Baník Sokolov — Jelšina, Diviš, Čtnáct	9 : 17 : 25,0
2. TJ VŽKG -- Kohout, Valenta, Řezníček	9 : 24 : 23,8
3. RH Praha — Bednář, Novotný, Novák	9 : 25 : 02,4

XI. ročník 1964 — 25 km

1. Ciboch Miroslav	Dynamo Praha	1 : 27 : 21,0
2. Vejvančický Vladimír	Gottwaldov	1 : 27 : 46,4
3. Pokorný Bohumil	Sp. I. brněnská	1 : 29 : 18,8
4. Kohout Jiří	TJ VŽKG	1 : 30 : 10,0
5. Magal Josef	Sp. Piešťany	1 : 30 : 20,0

XII. ročník 1965 — 25 km

1. Vejvančický Vladimír	Gottwaldov	1 : 20 : 15,4
2. Kouřil Richard	Karlovy Vary	1 : 20 : 16,0
3. Bohatý	Praha	1 : 20 : 16,2
4. Jurečka	Kolín	1 : 24 : 22,4
5. Galík Svatopluk	Gottwaldov	1 : 24 : 25,0

XIII. ročník 1974 — 42 195 m

1. Nebojsa Stanislav	Gottwaldov	2 : 48 : 21,0
2. Koutský Vladimír	Sl. MFF Praha	2 : 52 : 30,0
3. Vejvančický Vladimír	Gottwaldov	2 : 54 : 30,0
4. Hošek Zdeněk	RH Praha	2 : 56 : 32,0
5. Vidlák Jaroslav	Gottwaldov	2 : 57 : 29,0

XIV. ročník 1975 — 42 195 m

1. Orzet Kazimierza	PLR — Jawrzno	2 : 36 : 09,8
2. Vágner Jaroslav	TJ Jičín	2 : 42 : 15,4
3. Ing. Molata Břetislav	TJ VŽKG	2 : 43 : 17,8
4. Roháček Antonín	MEZ Brumov	2 : 43 : 55,6
5. Nastaly Hendryk	PLR — Gdaňsk	2 : 47 : 38,8

XV. ročník 1976 — 42 195 m

1. Orzet Kazimierz	PLR — Jawrzno	2 : 43 : 12,4
2. Šrejber Václav	J. Domažlice	2 : 46 : 06,0
3. Ing. Molata Břetislav	TJ VŽKG	2 : 46 : 26,2
4. Rusek Tomáš	S: Žabovřesky	2 : 47 : 55,2
5. Krause Jindřich	Liaz Jablonec	2 : 46 : 18,2

XVI. ročník 1977 — 42 195 m

1. Folker Lorenz	NDR — Berlín	2 : 39 : 35,6
2. Münzberger Franz	NDR — Dresden	2 : 40 : 15,6
3. Ondruch Jiří	Loko Břeclav	2 : 44 : 49,2
4. Krňák Jiří	S. Běchovice	2 : 45 : 33,4
5. Vála Vladimír	L. Česká Třebová	2 : 45 : 56,2

XVII. ročník 1978 — 41 195 m

1. Rusek Tomáš	S: Žabovřesky	2 : 34 : 52,0
2. Duda Stanislav	Loko Ostrava	2 : 38 : 19,0
3. Ing. Cametis Nikos	Loko Ostrava	2 : 38 : 55,2
4. Ing. Molata Břetislav	TJ Vítkovice	2 : 39 : 08,8
5. Rod Vladimír	Loko Ostrava	2 : 43 : 32,6

XVIII. ročník 1979 — 42 195 m

1. Moscarì Endre	MLR — Bakony	2 : 29 : 40,2
2. Roháček Antonín	VS Slavičín	2 : 31 : 34,0
3. Šváb Zdeněk	Sokol Žabovřesky	2 : 32 : 52,2
4. Krejčí Vojtěch	Sl. Slavkov	2 : 35 : 52,6
5. Matys Jan	Sokol Lázně Libverda	2 : 36 : 06,2

XIX. ročník 1980 — 42 195 m

1. Krejčí Vojtěch	Slavoj Slavkov	2 : 31 : 03,0
2. Roháček Antonín	VS Slavičín	2 : 34 : 12,0
3. Šváb Zdeněk	Sokol Žabovřesky	2 : 35 : 25,0
4. Kubatka Milán	ZVL Nové Město	2 : 37 : 13,0
5. Stloukal Jaroslav	Spartak Adamov	2 : 37 : 29,0

Kategorie B — nad 40 let

1. Šindelář Josef	Sp. Metra Blansko	2 : 34 : 07
-------------------	-------------------	-------------

XX. ročník 1981 — 42 195 m

1. ? ? ?		
----------	--	--

Čestná listina vítězů

1. ročník — 1954 — 42 195 m	Šourek Jaroslav	ÚD Praha
2. ročník — 1955 — 42 195 m	Bednář Waltr	RH Praha
3. ročník — 1956 — 20 km	Ciboch Miroslav	Slovan Karviná
4. ročník — 1957 — 42 195 m	Šourek Jaroslav	Dukla Praha
5. ročník — 1958 — 25 km	Peclánek Drahoslav	Dynamo Pardubice
6. ročník — 1959 — 42 195 m	Dr. Kantorek Pavel	Dukla Praha
7. ročník — 1960 — 25 km	Ciboch Miroslav	Dynamo Praha
8. ročník — 1961 — 25 km	Katolický František	Spartak 1, Brno
9. ročník — 1962 — 25 km	Ciboch Miroslav	Dynamo Praha
10. ročník — 1963 — 42 195 m	Chudomel Václav	ČKD Praha
11. ročník — 1964 — 25 km	Ciboch Miroslav	Dynamo Praha
12. ročník — 1965 — 25 km	Vejvančický Vladimír	TJ Gottwaldov
13. ročník — 1974 — 42 195 m	Nebojsa Stanislav	TJ Gottwaldov
14. ročník — 1975 — 42 195 m	Orzet Kazimierz	PLR — Jawrzno
15. ročník — 1976 — 42 195 m	Orzet Kazimierz	PLR — Jawrzno
16. ročník — 1977 — 42 195 m	Folker Lorenz	NDR -- Berlín
17. ročník — 1978 — 42 195 m	Rusek Tomáš	TJ Žabovřesky
18. ročník — 1979 — 42 195 m	Moscari Andre	MLR — Bakony
19. ročník — 1980 — 42 195 m	Krejčí Vojtěch	Slavoj Slavkov
20. ročník — 1981 — 42 195 m	???	

Ročníky 1954, 1957, 1959 a 1963 se konaly jako mistrovství ČSSR

Vzpomínají . . .

. . . Ostravský maratón má díky obětavé práci pořadatelů a rozhodčích vždy velmi srdečnou atmosféru.

MUDr. Bohumil Svěch

Jubileum je sice hezká věc, je to vlastně oslava narozenin, ale na druhé straně je to připomínka, že léta rychle ubíhají. Moje vzpomínky letí o třicetčtyři let zpět. Bylo to po válce v roce 1947 (to mi bylo 17 let), kdy jsem četl v novinách, že se pojede náborový cyklistický závod v Ostravě. Vyhrál jsem dorosteneckou kategorii a tak se stalo, že jsem byl „chycen“ pro sport. Za dalších patnáct let jsem absolvoval více než 500 cyklistických závodů.

Později, když mi přibývalo let a rychlost cyklistických závodů se zvyšovala, jsem se již v peletonu neudržel, a musel jsem cyklistiky zanechat.

Bylo mi smutno a hledal jsem nějakou náhradu. — V té době se začalo s dálkovými pochody. Začal jsem znovu trenovat, napřed chůzí, pak jsem přidával běh, až jsem zvládl bez větších obtíží i 100 km.

Již v mládí, v době cyklistické éry jsem obdivoval maratón. Mým vzorem byl cyklista Jan Veselý a Emil Zátopek. Nenapadlo mne ani ve snu, že budu někdy stát na startu tak velké sportovní disciplíny jako je maratón.

Mým prvním maratónem, na který jsem se odvážil, byl Zemplinský v roce 1973. Měl jsem 43 let a chtěl jsem tímto ukončit aktivní sportovní činnost. Bylo to však jako opium. Začal jsem vyhledávat maratóny nejenom v naší vlasti, ale i v zahraničí.

Ostravský maratón jsem běžel poprvé, při jeho obnovené premiéře v roce 1974 a přirostl mi k srdci.

Ostravský maratón má díky obětavé práci pořadatelů a rozhodčích velmi srdečnou atmosféru. A to nejen při běhu samotném, ale i na společné večeři, kdy si sdělujeme navzájem své zážitky z namáhavého sportovního boje. Právě pro tuto atmosféru jsem se snažil jej běžet každý rok. Absolvoval jsem zde svůj dvacátýpátý i jubilejní padesátý maratón. Nejvíc mě mrzí, že jsem nemohl běžet loňský ročník. Zúčastnil jsem se ho s kamerou a nafilmoval jsem své kamarády a spolubojovníky na amatérský film.

V době, kdy píšu tyto řádky je březen a právě jsem se vrátil z Berlína, kde jsem absolvoval svůj šedesátýosmý maratón. Doufám, že mi vydrží zdraví a elán a že jednou dovrším na mém oblíbeném ostravském maratónu rovnou stovku.

Přeji ostravskému maratónu do druhé dvacítky mnoho zdarů.

MUDr. Bohumil Svěch z Loko Ostrava patří k nadšeným vyznavačům vytrvalostních běhů. Absolvoval šest ročníků ostravského maratónu a mnoho dalších běhů na území ČSSR i v zahraničí.

. . . a díky dobrému kolektivu jsem vyrostl v dobrého
běžce.

Miroslav Ciboch

Mé sportovní začátky spadají do roku 1953, kdy jsem vykonával vojenskou základní službu. Tehdy mi ani nepřipadlo, že atletice propadnu na celý život.

Po skončení vojenské služby vstoupil jsem do atletického oddílu Slovan Karviná. Zde pod vedením Dr. Jaroslava Ryneše a díky dobrému kolektivu jsem vyrostl v dobrého běžce.

Ostravský maratón jsem běžel sedmkrát. Poprvé na I. ročníku v roce 1954 (běžel se současně jako mistrovství ČSSR) z Ostravy do parku Zdeňka Nejedlého v Karviné. Pracoval jsem na Dole ČSA v Karviné jako zámečnický a v cíli mě přišla pozdravit celá zámečnická dílna. Doběhl jsem na 13. místě v čase 2 : 54 : 32,0 hod., a to jsem měl na přípravu po žloutence pouze tři týdny.

V roce 1956 na zájezdu do Polska, kde jsem běžel 2 km s Chromikem za 5 : 40,0 min., jsem se vsadil s Mirkem Havlasem, redaktorem Nové svobody o litr vína, že vyhraji na Den horníků III. ročník MBO 1956. Svůj slib jsem splnil a porazil jsem Drahomíra Pechánka z D. Pardubice o jednu a půl minutu.

Můj první a nezapomenutelný zážitek byl, kdy tu láhev vína mi Mirek Havlas předal před mužstvy košíkářů Anglie a Polska. Další moje vzpomínka se váže na rok 1964, ve kterém jsem zvítězil a porazil Vladimíra Vejvančického z Gottwaldova. Bylo to moje čtvrté vítězství na ostravských maratónských tratích. Třetí můj zážitek je z X. ročníku 1963, který se běžel v tropickém vedru (současně jako mistrovství ČSSR). Zvítězil Václav Chudomej z ČKD Praha a já doběhl třetí. A poslední vzpomínka patří VI. ročníku 1959 (mistrovství ČSSR) a mému druhému místu za MUDr. Pavlem Kantorkem.

Loni jsem běžel Mezinárodní maratón míru v Košicích za 3 : 02 : 05,0 hodin. Letos, ve svých 53 letech, chci se zúčastnit dvacátého jubilejního ročníku Maratónu pracujících Ostravska.

Přeji obětavým organizátorům plný úspěch.

Miroslav Ciboch, odchovanec Slovanu Karviná, zapsal se do historie MBO zlatým písmem. Patří mezi přední čs. maratónce.

. . Ostravský maratón dělá městu i kraji mezi závodníky i příznivci sportu tu nejlepší reklamu.

Vojtěch Krejčí

Byl jsem požádán, abych u příležitosti XX. ročníku Maratónu pracujících Ostravska napsal několik vzpomínek do vašeho jubilejního almanachu.

Ostravský maratón, pokud jde o organizační zajištění se řadí mezi nejlepší v ČSSR. Jsem toho názoru, že by si váš maratón zasloužil, aby se běžel občas i jako mistrovství ČSSR, nebo alespoň jako mistrovství ČSR. Je zde jen jediný nedostatek, a to termín, ve kterém se závod pořádá, týden případně čtrnáct dní před Mezinárodním maratónem míru v Košicích. Tento nejslavnější maratón chce většina špičkových maratónců běžet a jejich neúčast se nepříznivě projevuje na ostravských maratónech.

Letos i v dalších letech, pokud budu zdrav, se ostravského maratónu zúčastním.

V loňském roce jsem byl příjemně překvapen tím, že pořadatelé se ochotně postarali o moje ubytování, ačkoliv jsem nebyl na závod přihlášen. K dobré pohodě přispěla pozornost pořadatelů v zajištění odvozu závodníků na stadión, na společný oběd a odvoz na nádraží k odjezdům vlaků. Rovněž i o stravu závodníků před a po závodě bylo vzorně postaráno a také vyhodnocení se všem líbilo.

Ostravský maratón dělá městu i kraji mezi závodníky i příznivci sportu nejlepší reklamu. Myslím si, že závody jsou odměnou za těch 1 000 až 1 500 hodin dřiny v treninku ročně a ve srovnání s některými kolektivními sporty, je maratón celostátně nízko hodnocen.

Denně vstávám ve tři hodiny ráno a před odchodem do zaměstnání naběhám 25 km. Po práci hodinu odpočívám a pak běhám 10 až 30 km. Je to velmi náročný způsob života po psychické i jiných stránkách, ale ta radost z těch mnoha závodů to všechno vynahradí. Loni jsem skončil na druhém místě moravského žebříčku maratónců časem 2 : 19 : 11,0 hodin.

Letos přijedu do Ostravy i se svým bratrem, který ještě před rokem požíval alkohol a byl denním hostem v restauracích, stejně jako já, než jsem začal běhat.

Těším se na shledanou na jubilejním XX. ročníku 1981 maratónu pracujících Ostravska.

Vojtěch Krejčí, člen TJ Slavoj Slavkov, vítěz XIX. ročníku 1980 maratónu pracujících Ostravska. Zařadil se mezi nejlepší maratónce ČSSR.

a každý závodník, který maratón doběhne, vítězí
sebou samým. **Jiří Kohout**

Velmi mě překvapil a současně potěšil Váš dopis, ve kterém sdělujete, že připravujete vydání brožurky u příležitosti konání XX. ročníku maratónu pracujících Ostravska..

Možná, že víte o mém těžkém pracovním zranění. -- Dnes jsem rád, že mohu chodit alespoň o berlí. Na běhy nemohu ani pomyslet. Kdybyste věděli, jak mě atletika chybí, a jak je mi po závodní dráze smutno. Rád bych působil alespoň jako trenér mládeže, ale můj úraz mi ani tuto činnost nedovoluje. A tak jsem odsouzen jen na roli diváka.

Atletiku na Ostravsku jsem „dělal“ dvacet dva roků a těch šest maratónů budovatelů Ostravska, které jsem běžel v šedesátých letech, zanechalo ve mě po celý život ty nejkrásnější vzpomínky.

Pořadatelé vytvářeli pro všechny účastníky ty nejlepší podmínky. Pohoštění, ubytování, ceny a doprava závodníků byla vždy na vysoké úrovni. Vážíme si proto práce organizátorů a chtěli jsme se jim odměnit nejen svou účastí, ale i maximálními výkony.

Maratón vyžaduje od každého účastníka mnoho vytrvalosti, pevnou vůli a odvalu, a každý závodník, který maratón doběhne vítězí nad sebou samým.

Ostravský maratón se běhal za mé aktivní činnosti v letních měsících, často za velkého vedra. Vzpomínám si jak nás jednou požárnici u vodárny v Mariánských Horách osvěžovali vodou z hadice, na jiných místech maratónské tratě přinášeli občané kbelíky s vodou a prokazovali nám i jiné pozornosti. Byly to krásné chvíle prožité v kolektivu sportovních přátel.

Do Ostravy jsem jezdil vždy rád. Na ostravský maratón mám ty nejkrásnější vzpomínky. Diváci mi tam fandili a často bouřlivě povzbuzovali. Vždyť jsem tam byl jako doma. Startoval jsem za Opavu, Vítkovice a Lokomotivu Ostrava a navázal nejedno upřímné přátelství.

Dvacátému ročníku a všem dalším přeji hodně zdarů!

Jiří Kohout, jeden z nejlepších vytrvalců Sm kraje,
patřil řadu let k oporám atletických oddílů a Sm
kraje.

Zajímavosti z pravidel atletiky

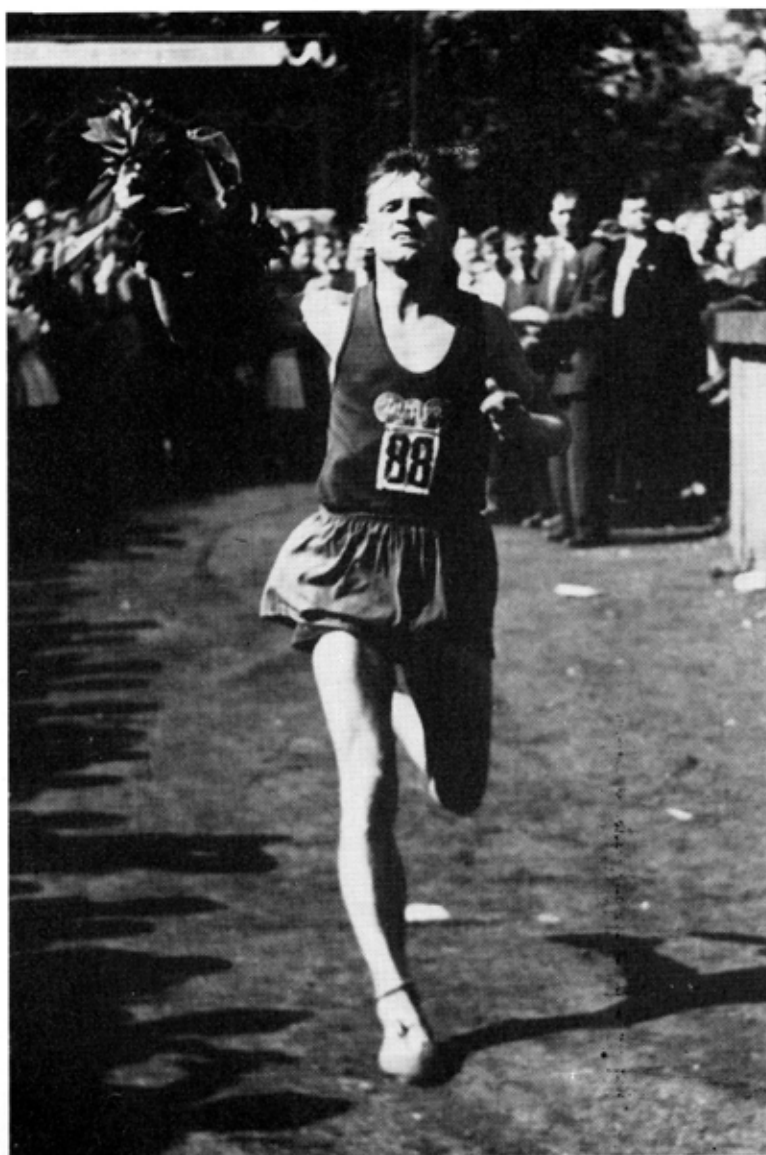
Maratónský běh — 42 195 m — se běhá po silnici, případně není-li možno vést trať po silnici, je možno vést trať po cestě pro cyklisty nebo po chodníku pro pěší podél silnice, který je řádně vyznačen. — Vzdálenost v kilometrech musí být na trati vyznačena pro všechny závodníky.

Pořadatelé závodu musí obstarat občerstvení přibližně na každém pátém kilometru a potom vždy zhruba na každém pátém kilometru. Kromě toho musí pořadatelé závodu zajistit uprostřed mezi dvěma občerstvovacími stanicemi osvěžovací stanice, kde bude připravena pouze voda. Občerstvení, které mohou připravit buď pořadatelé, nebo i sám závodník, bude pro závodníka dostupné na těch občerstvovacích stanicích, které si závodník určí.

Pořadatelé maratónského běhu se musí postarat o zajištění bezpečnosti závodníků.

Obrazová část

Jaroslav Šourek v cíli I. ročníku MBO 1954 v parku Zdeňka Nejedlého v Karviné. Zvítězil také ve IV. ročníku 1957. — Jeden z našich nejúspěšnějších maratónců na domácích i zahraničních maratónských tratích.

Valter Bednář, vítěz II. ročníku MBO 1955 na klasické trati 42 195 m. Patří mezi naše nejúspěšnější čs. maratónce. — Zvítězil v roce 1953 na MMM v Košicích

MUDr. Pavel Kantorek zvítězil ve IV. ročníku MBO 1959. Nejúspěšnější čs. maratonec všech dob. Trojnásobný vítěz MMM v Košicích a mnoha dalších maratónů s mezinárodní účastí.

Na snímku vpravo Miroslav Ciboch (doběhl druhý) a vlevo Jaroslav Sourek (třetí v pořadí)

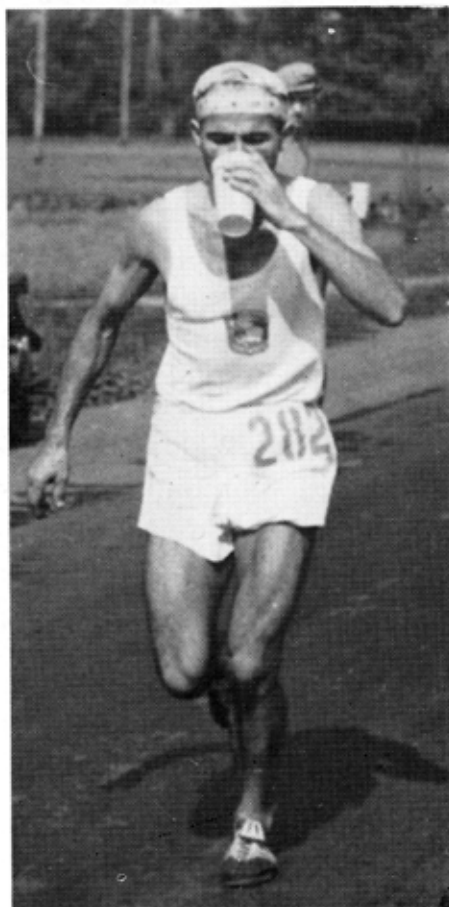
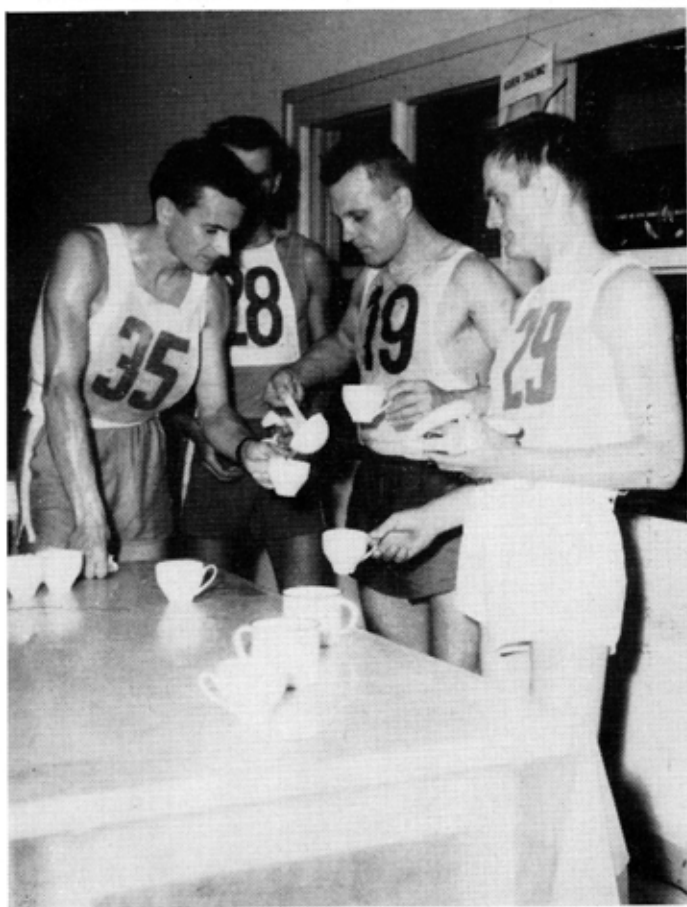

Miroslav Ciboch, nejúspěšnější účastník ostravských maratónů. — Do listiny vítězů se zapsal v roce 1956, 1960, 1962 a 1964. — Také v dalších třech ročnících umístil se na předních místech.

O občerstvovací a esvěžovací stanice je vždy dobře postaráno.

Po závodě šálek teplého čaje chutná. Snímek z XII. ročníku MBO 1954. S číslem 35 MUDr. Jaroslav Šimíček, CSc a s číslem 19 Antonín Rezníček (oba z TJ VŽKG)

Chvilé odpočinku po absolvování
trati 42 195 m na sluncem prohřáté
trávě

Skupinka maratónců na trati z Ko-
menského sadu v Ostravě do parku
Zdeňka Nejedlého v Karviné

Start IX. ročníku MBO 1962 na Osadě mladých budovatelů socialismu ve Vratimově

Mistr sportu inž. Josef Hron, šedesátiletý maratónec provedl za 48 závodníků slib na XII. ročníku MBO 1965 na Osadě mladých budovatelů socialismu ve Vratimově.
S mikrofonem Slávek Mozga

MUDr. Bohumil Svěch z Loko Ostrava, známá postava vytrvalostních běhů, účastník šesti ročníků ostravských maratónů. —>

<—
Přel clem XIX. roč. 1980: S číslem 73 — Dr. Macheleidt Sigrun (Erfurt, NDR), 74 — Gustav Ziel (Lipsko, NDR), 26 — Foguš Pavel (RH Strašnice)

V. ročník 1958 se běžel za tropického vedra.

Jiří Kohout, který doběhl na čtvrtém místě je pod „palbou“ hasičské stříkačky

Družstvo maratónců Sm kraje na X. ročníku 1963. Zleva: Jindřich Valenta, Jiří Kohout, Rudolf Vašíček

Kilometr před cílem XII. ročníku 1965. Zvítězil Vladimír Vejvančický z Gottwaldova s číslem 56, druhý Kouřil čís. 24, třetí Bohatý čís. 6

Start XIX. ročníku 1980 na hřišti TJ VOKD Ō.-Poruba

Krátce po startu XIX. ročníku 1980. S číslem 78
Vojtěch Krejčí ze Slavojů Slavkov, vítěz maratónu

Ing. Cametis Nikos z
Loko Ostrava, třetí v ro-
ce 1978

Zakládající členové Maratónu budovatelů Ostravska s putovním pohárem.
Zprava: Dr. Rudolf Dušek, Josef Slatinský, Rudolf Polame

Místopředseda OV ČSTV a ředitel závodu Jan
Rek, předává cenu Dr. Macheleidt Sigrun z NDR
na XVIII. ročníkú 1979

Technický ředitel Ladislav Čiháček a jeho zástupce Josef Slatinský ml. při výkonu své „funkce“

O přepravu závodníků a doprovodná vozidla se každý rok vzorně stará člen organizačního štábu J. Maráček

